

Etiske guidelines for positiv psykologisk-praksis

Aaron Jarden · Tayyab Rashid · Annalise Roache · Tim Lomas · Julie Beicker · Jannie Stricker

Indhold

Indledende noter.....	4
Introduktion.....	4
Professionelle organisationer og de etiske guidelines for positiv psykologisk-praksis...	4
Formålet med disse guidelines.....	5
Hvem er disse guidelines for?	5
Guidelines midlertidige karakter.....	5
Grundlæggende definitioner.....	6
Første sektion: Værdier, styrker og principper.....	8
Værdier for positiv psykologi praktiserende.....	9
Styrker for positiv psykologi praktiserende.....	9
Etiske principper for positiv psykologi praktiserende.....	10
Anden sektion: Anvendelse af de etiske guidelines I Praksis.....	14
Tre vigtige overvejelser.....	14
Etisk beslutningstagning.....	14
Arbejdshensyn.....	15
Ændringer hos klienterne.....	15
Ændringer i nærmiljøet.....	15
Aktuel følelsesmæssig tilstand og trivsels niveau.....	16
Undgåelse.....	16
Magtforskelle.....	16
Overforbrug af styrker.....	17
Praktisk visdom.....	17
Vedligeholdelse af resiliens og buffer mod udbændthed.....	17
Erklæring af uddannelse og kompetencer.....	17
Værdsættelse af betydningen af den kulturelle kontekst.....	18
Løsning af etiske dilemmaer – En trinvis vejledning.....	19
Guide til selv evaluering.....	20
Afsnit tre: Case eksempler på etisk praksis.....	21
Case eksempel 1: Kulturel - anvendelse af PPI'er med kulturel sensitivitet.....	21
Case eksempel 2: Coaching – Coaching af klienter der er under forandrende omstændigheder.....	22
Case eksempel 3: Klinisk – arbejde med traumer.....	23

Case eksempel 4: Organisatorisk – pres på forkert gengivelse af data.....	23
Case eksempel 5: Mentoring – motivere ”uvillige” deltagere i et ubalanceret forhold..	24
Case eksempel 6: uddannelse – implementering af trivsels programmer hvor forhåbningerne er forhindret på grund af eksisterende praksis.....	25
Relevant guidelines.....	27
Tak.....	28
Indledende underskrivere til de Ethiske Guidelines for Positiv Psykologi-Praksis.....	29
Referencer.....	31
Videre læsning.....	31

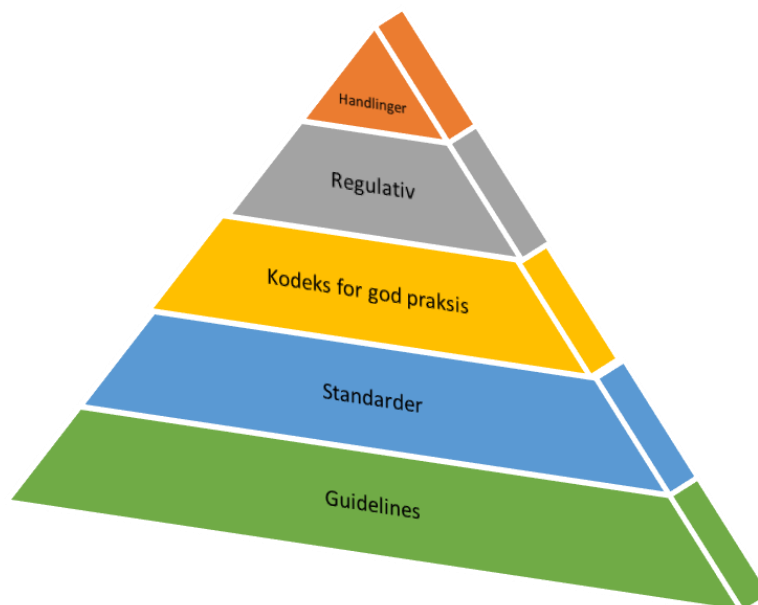
Erklæring: Disse guidelines er resultatet af en uafhængig samarbejdsgruppe ledet af Aaron Jarden, Tayyab Rashid, Annalise Roache og Tim Lomas. Guidelines er uafhængige af organisationer eller netværk, dog er adskillige parter blevet involveret i udviklingen og raffineringen af denne første udgave. Det er forfatterernes intention at opdatere disse guidelines halvårligt for at styrke deres anvendelighed. Vi tager gerne imod feedback på:
aaron.jarden@unimelb.edu.au

Indledende noter

Introduktion

Etisk perfektion er (måske) et utopisk ideal, da mennesker, inklusive den positiv psykologi praktiserende (PPP'eren), er fejlbarlige, sårbare og ufuldkomne. Komplexiteterne i det moderne liv, med en stadig voksende cyperverden, uberegnelige klimaændringer, flygtningekriser, nye identiteter og øget økonomisk polarisering skærper menneskets sårbarhed. Psykologiske tilbud, især dem med et eksplicit mål om at gendanne eller forbedre velvære og trivsel, tilbydes ikke uden konkurrerende prioriteringer og etiske dilemmaer. Intet enkelt sæt af etiske guidelines, standarder eller endda vedtægter kan fuldt ud indkapsle de menneskelige kompleksiteter. Men et sæt bredt baserede værdier, personlige styrker og principper kan ikke desto mindre lede os til mere etisk beslutningstagning, især når vi anvender positive psykologi interventioner (PPI'er), der generisk sigter mod at forbedre velbefindende.

Disse guidelines indeholder a) værdier, b) styrker og c) principper for positiv psykologi-praksis. Det er vigtigt at bemærke, at 'guidelines' normalt er en del af et bredere rammesæt, som vil variere efter kontekst og jurisdiktion. For eksempel kan guidelines være nederste element af et normgivende hierarki som det, der er afbildet i figur 1 nedenfor:

Figur 1. Guidelines og de bredere rammer.

Det er derfor vigtigt at overveje guidelines i forhold til andre relevante rammer. Selvom en enkelt person eller organisation kan vælge at tilslutte sig og godtage disse guidelines for "positiv psykologi-praksis", er det i nogle lande f.eks. (som i Danmark) ikke lovligt at kalde sig for "positiv psykolog" – og det er derfor vigtigt at være opmærksom på lokale begrænsninger og lovkraft.

Professionelle organisationer og de etiske guidelines for positiv psykologisk-praksis

Når en praktiserende er medlem af en relevant faglig organisation (som f.eks. American Psychology Association, Australian Psychological Society, International Coach Federation), er det denne organisations standarder, kodeks eller guidelines, der først og fremmest er gældende for deres praksis. Vi forventer, at når en praktiserende er medlem af en licenseret- eller

akkrediteret organisation (f.eks. College of Psychologists), med tilstrækkelig træning, uddannelse og erfaring i at praktisere psykologi eller beslægtede områder, er sådanne praktiserende personer dermed bekendt med reglerne, såvel som standarder, forskrifter, vedtægter og procedurer for praktiseringen af psykologi inden for deres jurisdiktion. De etiske guidelines for positiv psykologisk-praksis, som er introduceret her, er designet til at bidrage til, og ikke erstatte, sådanne eksisterende jurisdiktioner/professionelle koder og retningslinjer. Som sådan giver disse guidelines også et grundlag for praktiserende, der ikke er tilknyttet en professionel organisation.

Formålet med disse guidelines

Hvorfor have et sæt etiske guidelines? Disse guidelines har til formål at styrke den etiske praksis for positiv psykologi (PP) ved at udvise en forpligtelse til videnskabelig og evidensbaseret praksis indenfor området. De sigter mod at tilskynde til en opretholdelse af (rimelig) troværdighed til videnskaben om trivsel og velvære og for at tilskynde de praktiserende til at overveje samme guidelines for fremstilling og markedsføring af de potentielle fordele. Disse guidelines forsøger at fremme en klarere forståelse af, hvad der er etisk informeret praksis med positiv psykologi, både overfor PPP'ere og for andre. Ved hjælp af sådanne guidelines forventes PPP'ere at udvise en forpligtelse til aspekter som¹:

- a) at studere forskningen nøje og opbygge praksis ud fra en videnskabelig tilgang;
- b) løbende opdatering af deres viden gennem læring og faglig udvikling;
- c) præcis og omhyggelig kommunikation af videnskabens begrænsninger relateret til PPI'er samt potentielle fordele og faldgruber ved specifikke PPI'er og trivselsprogrammer; og
- d) monitorere deres klienters velbefindende samt forandringer i trivsel - positive som negative – i processen

Hvem er disse guidelines for?

Formålet med disse guidelines er at forbedre optimal etisk praksis for PPP'ere og dermed handle gavnligt (at gøre godt for andre) og ikke-skadeligt (undgå at gøre skade på andre). Som sådan er disse guidelines for fagfolk (f.eks. psykologer) og andre (f.eks. studerende eller dem uden nogen tilknytning), der leverer PPI'er eller anvender viden fra området positiv psykologi i deres praksis. Dette er ikke retningslinjer for, hvordan man bruger eller leverer bestemte PPI'er.

Guidelines midlertidige karakter

Vi bemærker, at de nuværende guidelines (version 1.0, 19. juli 2019) er midlertidige og underlagt løbende revision hvert andet år gennem en iterativ høringsproces med de vigtigste interessenter. En sådan regelmæssighed er med til at sikre, at disse guidelines er agtsomme over for kontekstuelle ændringer og afspejler udviklingen lokalt såvel som globalt, og med det in mente modtager vi altid meget gerne feedback.

Det er også værd at bemærke, at det kun er engelsktalende, og for det meste vestlige lande, som har influeret udviklingen af disse guidelines, og i den henseende har disse guidelines sine begrænsninger. Da dette dokument imidlertid er i fortsat udvikling, identificeret ved

¹ Vi har udvalgt fire eksempler for at demonstrere sådanne forpligtelser. Bemærk dog, at denne liste kunne have været længere.

versionsnummer, håbes det, at fremtidige versioner vil inkorporere retningslinjer og guidelines fra ikke-engelsktalende og ikke-vestlige lande.

Grundlæggende definitioner

Klient:

Den praktiserende arbejder med klienter. "Klient" er en generisk betegnelse, der henviser til modtageren af ydelserne, som f.eks. (dog ikke begrænset til) et individ, et par, en familie, en gruppe, en organisation, en sponsor eller en anden specificeret social enhed.

Koder vs. guidelines:

En kode har normalt lovmæssige eller håndhævelsesmæssige konsekvenser, mens guidelines antyder *best practice*, som normalt ikke er "reguleret" eller "kontrolleret". Guidelines indebærer i sagens natur at omstændighederne er varierende og komplekse, og at dét at efterleve guidelines ofte kræver, at den praktiserende anvender praktisk visdom - en kombination af erfaring og sund fornuft.

PP:

PP: Positiv psykologi. Der er mange måder at konceptualisere og definere PP, men oftest operationaliseres det som den videnskabelige undersøgelse og fremme af overordnede konstruktioner som "lykke", "velvære" og "trivsel". F.eks. definerer Lomas, Hefferon og Ivztan PP som "videnskaben og praksissen med at forbedre trivsel" (2015, s. 1347). Ligeledes kan begrebet "anvendt positiv psykologi" betegnes som anvendelsen af PP i virkelige omgivelser, såvel som gennem PPI'er.

PPI:

PPI: Positiv psykologisk intervention. Inden for litteraturen skelnes der mellem "positiv psykologi intervention" og en "positiv psykologisk intervention" - for en oversigt og forklaring se Hone, Jarden og Schofield (2015). I dette tilfælde arbejder vi med den brede forståelse af positive psykologi interventioner, der afdækker processer på tværs af discipliner (dvs. andre områder inden for psykologien ud over PP), der sigter mod at øge psykologisk velvære. En populær definition af en positiv psykologisk intervention er at: "En positiv psykologisk intervention fremmer positive følelser, adfærd og/eller tanker og det øger trivslen for et individ eller gruppe" (Schueller, Kashdan, & Parks, 2014, s. 92).

PPP

PPP: Positiv psykologi praktiserende. En praktiserende, der har gennemført den nødvendige uddannelse for at kunne praktisere (f.eks. psykoterapi, rådgivning, coaching) og gennemført PP-specifik træning hos en velrenommeret træningsudbyder, hvorved man sikrer en forståelse af den videnskabelige tilgang og levering i anvendt positiv psykologi (som f.eks. PPI'er)².

Styrker:

² Hvem kan kalde sig en PPP? Der er endnu ikke nogen klar afgrænsning med hensyn til mængden og niveauet for uddannelse eller kvalifikation, der kræves. Kan man for eksempel betragte sig selv som en PPP baseret på et 2-dages kursus, 6-måneders akkrediteret certifikat eller et 2-årigt kandidatprogram i anvendt positiv psykologi? Derudover er supervision (f.eks. peer- og en-til-en-tilsyn) og online konsultationer ideel. Yderligere vejledning om passende træning og tilsyn er nødvendig fra de professionelle organer på dette område (og sådanne spørgsmål overvejes og behandles faktisk allerede af relevante parter)

Generelt tilskynder etiske guidelines og koder ofte specifikke ønskværdige personlige egenskaber, som er vilkårligt valgt af tankeledere på det specifikke felt. I disse guidelines anvendte vi *Character Strengths and Virtues* (CSV: Peterson & Seligman, 2004), som er en model af empirisk validerede og tværkulturelt anerkendte karakterstyrker (McGrath, 2014).

I følge CSV defineres karakterstyrker som universelle træk, der værdsættes i deres egen ret og ikke nødvendigvis fører til instrumentelle resultater. Som adfærdsegenskaber faciliterer og guider de derimod en person til at opføre sig ansvarligt og etisk både for deres egen og for andres ve og vel. Karakterstyrker afspejler i store træk, hvem en person er (dvs. deres karakter), og deres værdier afspejler, hvad en person står for (dvs. deres principper og handlinger).

Praktiserende

Udtrykket "den praktiserende" bruges i denne henseende til at henvise til enhver, der er ansvarlig for levering af PP-relaterede ydelser. "Praktiserende" inkluderer enhver som påtager sig roller som f.eks. (men ikke begrænset til) rådgiver, psykoterapeut, mental sundhedsprofessionel, coach, træner, mentor eller underviser³.

Principper

Ved vigtige etiske opgaver dikteres opmærksomheden af principper. Ens handlinger udspringer af visse principper.

Værdier

Værdier er overbevisninger, som man har som enkeltperson og de deles ofte også af grupper med samme ønsker (dvs. bredere ideologier om verden og hvordan den skal være). Værdier overskrider specifikke situationer, styrer hvordan vi vælger handlinger og evaluerer andre og os selv, og ordnes relativt efter deres betydning (Schwartz, 2006). Værdier kan repræsentere en vigtig måde at udtrykke et generelt etisk engagement på, som bliver mere præcist defineret og handlingsorienteret, når det udtrykkes som et princip. Med andre ord informerer værdier principper. I den forstand er værdierne i disse guidelines dem, som forfatterne har identificeret som bredt delte indenfor PP-feltet.

³ Disse guidelines's ethos og principper kunne ligeledes gælde for trivselsforskere, da forskere på en måde også kan betragtes som praktiserende, idet de ofte også arbejder med individer, der også kan betragtes som klienter.

Første sektion: Værdier, styrker og principper

Disse etiske guidelines for positiv psykologi-praksis inkorporerer følgende værdier, styrker og principper. Både værdier og styrker understøtter vedtagelsen af etiske principper, som vist i tabel 1.

Table 1

Værdier, Styrker og Principper for Positiv Psykologi-Praksis

<i>Værdier</i> ⁴	<i>Styrker</i> ⁵	<i>Principper</i>
1. Beskyttelse af klienter og andres sikkerhed.	1. Ærlighed.	1. Nytte/ ikke skadelig.
2. Lindring af personlig nød og lidelse.	2. Retfærdighed.	2. Ansvarsfuld omsorg.
3. Integritets-sikring af forholdet mellem praktiserende-klient.	3. Social intelligens.	3. Respekt for menneskers rettigheder og værdighed
4. Værdsættelse af mangfoldigheden i menneskehedens erfaring og kultur.	4. Samarbejde	4. Troværdighed.
5. Fremme en følelse af selvtillid, der er meningsfuld for den/de berørte personer.	5. Venlighed.	5. Retfærdighed.
6. Forbedring af kvaliteten af professionel viden og anvendelse.	6. Forsigtighed.	6. Autonomi.
7. Forbedring af kvaliteten af forholdet mellem mennesker.	7. Perspektiv.	
8. Øge personlig effektivitet.	8. Vurdering.	
9. Stræben efter det retfærdige og bedst passende rådgivning psykoterapi og coaching tjenester.	9. Selvregulering.	
	10. Vedholdenhed	
	11. Mod.	

I tillæg:

- Næsten alle koder angiver en række personlige egenskaber og kvaliteter, mens denne kode fokuserer på styrker og observerbar adfærd.

⁴ Vores værdier er valgt ud fra andre lignende guidelines, og som sådan kan mange af værdierne passe ind i forskellige kategorier. F.eks. kan retfærdighed opfattes som en værdi eller som et princip. Pålidelighed kan opfattes som en styrke (ærlighed), en værdi eller som et princip. Mange af disse konstruktioner kan diskuteres på denne måde. Værdier er også blevet rangordnet efter den opfattede betydning i forfatterens øjne.

⁵ Styrke 1-7 rangeres efter, hvor ofte de blev nævnt og fremhævet på tværs af 10 lignende etiske koder (f.eks. British Association for Counselling and Psychotherces etiske rammer for god praksis inden for rådgivning og psykoterapi). Styrke 8-11 har forfatterne anset for at være vigtige for at opretholde de seks principper.

- De listede værdier, styrker og principper er ikke på nogen måde udtømmende, men snarere et første forsøg på, hvad der i øjeblikket opleves mest relevant for praksis. Da disse guidelines tilpasser sig iterativt over tid, og der føres debat i PP-samfundet, forventes det, at disse elementer vil udvikle sig.
- De listede værdier, styrker og principper er heller ikke foreskrivende.
- En model for styrker (*Values in Action*) blev valgt, idet den var den mest tydelig i litteraturen og baseret på solid videnskab.

Værdier for positiv psykologi praktiserende

De fundamentale værdier for PPP'ere inkluderer en forpligtigelse til:

- Beskyttelse af klienter og andres sikkerhed. Dette inkluderer at bevare en stadig årvågen bevidsthed om, hvordan en klient reagerer på ens ydelser, og desuden anerkende egne grænser for kapacitet og ekspertise (og som sådan anerkende, hvornår en klient kan have brug for professionel hjælp fra andre sektorer eller hvis offentligheden er i fare).
- Lindring af personlig nød og lidelse (inden for ens grænser for ekspertise). Dette betyder at anvende PPI'er på kontekstuelle og relevante måder for at mindske smerten hos personer, der søger ydelser i forskellige professionelle sammenhænge (f.eks. Terapi, coaching, sundhed).
- Sikring af integritetsforholdet mellem den praktiserende og klienten. Dette inkluderer respekt for personlige grænser samt forpligtelse og opretholdelse af en professionel praksis såsom privatliv og fortrolighed.
- Værdsættelse af mangfoldigheden og individuelle oplevelser og kulturer. Dette betyder at man ikke anvender en "one-size-fits-all"-ramme på ens klienter, men snarere respekterer og fejrer forskellige menneskers unikke udviklingsstier og kontekstuelle og kulturelle baggrunde.
- Fremme en selvfølelse, der er meningsfuld for den eller de pågældende personer. Dette betyder, at individet udvikler og forfølger mål, der ikke kun opfylder selvet, men også bidrager til the greater good.
- Forbedring af kvaliteten af den faglige viden og dens anvendelse. Dette betyder, at man gør sit bedste for at holde sig ajour med udviklingen i litteraturen og opretholde en ajourført viden om fremskridt på området.
- Forbedring af kvaliteten af forholdet mellem mennesker. Dette betyder, at man anerkender, at mennesker uundgåeligt er placeret i sociale relationer og netværk, og at man stræber efter at hjælpe personerne med at forbedre disse bånd så vidt muligt.
- Øget personlig effektivitet. Dette betyder at stræbe efter at hjælpe klienten med at arbejde mere effektivt i verden og i de unikke situationer, de befinder sig i.
- Stræben efter en fair og passende fordeling af PP-ydelser. Dette kan omfatte at advokere for tjenester i særligt udsatte områder, hvor befolkningen f.eks. bor på vanskelig fremkommelige steder eller hvor det er muligt, at advokere for en prisstruktur, hvor folk med færre midler stadig er i stand til at drage fordel af ydelserne.

Styrker for positiv psykologi praktiserende

Den praktiserendes personlige styrker er vigtige fordi de har indflydelse på praktiserende-klient-forholdet. Mange af de styrker, der betragtes som vigtige for en god PP-ydelse, betragtes også som gode personlige egenskaber. Det er u hensigtsmæssigt at kræve, at alle praktikere

besidder disse styrker, da disse personlige styrker fundamentalt set er dybt forankret hos den pågældende og udvikler sig ud fra personligt engagement snarere end fra kravene fra en ekstern myndighed. En tematisk analyse af principper og værdier understøttet af vigtige guidelines (se afsnittet om Relevante Guidelines) har vist, at følgende karakterstyrker antages for at støtte etisk praksis og beslutningstagning:

- **Ærlighed:** At tale sandheden; at præsentere sig på ærlig vis og handle på en oprigtig måde; at være uden foregivelse; tage ansvar for ens følelser og handlinger.
- **Retfærdighed:** At behandle alle mennesker lige i henhold til hvad der er fair og retfærdigt; ikke at lade personlige følelser overskygge beslutninger om andre; at give alle en fair chance.
- **Social intelligens:** At være opmærksom på andre menneskers motiver og følelser; at vide, hvad man skal gøre for at passe ind i forskellige sociale situationer; vide, hvad man skal gøre for at berolige andre.
- **Teamwork:** Arbejde godt som medlem af en gruppe eller team; være loyal over for gruppen; gør ens part.
- **Venlighed:** Gøre tjenester og gode gerninger for andre; hjælpe dem; tage sig af dem.
- **Forsigtighed:** Være forsigtig med ens valg; ikke at tage unødige risici; ikke at sige eller gøre ting, der senere vil fortrydes.
- **Perspektiv:** At være i stand til at råde andre; at have måder at anskue på verden på, der giver mening for en selv og andre mennesker.
- **Dømmekraft:** At tænke over tingene og undersøge dem fra alle sider; ikke hoppe til konklusioner; kun stole på solide beviser for at træffe beslutninger; have evnen til at ændre mening.
- **Selvregulering:** Regulering af hvad man føler og gør; blive disciplineret; kontrollere ens appetit og følelser.
- **Udholdenhed:** Arbejde hårdt for at afslutte det, man starter, uanset projektet: "få det ud af vagten" på rettidig måde; ikke blive distraheret imens man arbejder; være tilfreds med at afslutte opgaver.
- **Tapperhed:** At være en tapper person, der ikke lader sig gå på af en trussel, udfordring, besvær eller smerte; at stå ved det, der er rigtigt, selvom der er modstand; handle efter ens overbevisning.

Etiske principper for positiv psykologi praktiserende

Hver af de seks etiske principper beskrevet nedenfor ledsages af eksempler på god praksis, der baseres på det enkelte princip. Etiske beslutninger, der er stærkt understøttet af et eller flere af disse principper uden nogen modsigelse fra andre, kan betragtes som at have et stærk moralsk rationale. Imidlertid vil de praktiserende sandsynligvis støde på omstændigheder, hvor det er umuligt at forene alle de gældende principper og det vil dermed være nødvendigt at vælge imellem dem. En beslutning eller et handlingsforløb bliver ikke nødvendigvis uetisk, blot fordi det kan diskuteres eller fordi andre praktiserende måske ville have nået en anden konklusion under lignende omstændigheder. Den praktiserendes forpligtigelse er at overveje alle relevante omstændigheder med så meget omhu, som det med rimelighed er muligt, og at tage ansvar for de beslutninger, der er truffet.

Nytte /ikke-skadelig

Nytte involverer en forpligtelse til at fremme klientens og den praktiserendes velbefindende. Princippet om nytte medfører at handle ud fra klientens bedste baseret på professionel vurdering. Det understreger vigtigheden af at arbejde inden for egne kompetencegrænser og kun levere ydelser baseret på fyldestgørende træning eller erfaring. At sikre at klientens bedste interesser opnås, kræver systematisk overvågning af praksis og resultater (f.eks. trivsel) med de bedst tilgængelige midler. Det er vigtigt at praksis er baseret på videnskabelig forskning og systematisk refleksion. Afhængig af rolle og kontekst anses det som en normal forpligtelse at sikre kontinuerlig forbedring af kvaliteten af ens ydelser og praksis ved at fortsætte den faglige udvikling. Forpligtelsen til at handle i klientens bedste interesse bliver især vigtig, når der arbejdes med klienter, hvis evne til selvstændighed er nedsat på grund af alder, umodenhed, manglende forståelse, nød eller andre betydelige personlige begrænsninger. Ikke-skadelig indebærer på den anden side en forpligtelse til at undgå at gøre skade på klienten.

Praktiserende, der vedtager dette princip vil:

- undgå seksuel, økonomisk, følelsesmæssig eller anden form for klientudnyttelse;
- undgå inkompetence (dvs. sikre passende anvendelse af PPI'er, ved f.eks. at vide, hvad der fungerer for hvem) og mal-praksis;
- ikke udbyde tjenester, når de er uegnede til det på grund af sygdom, personlige forhold eller rus.

Den praktiserende har et etisk ansvar for at bestræbe sig på at mindske enhver skade, der forårsages på en klient, selv når skaden er uundgåelig eller utilsigtet. Den praktiserende har en personlig og faglig opgave i at udfordre andres inkompetence eller mal-praksis hvor det er relevant. De har også et ansvar for at bidrage til enhver undersøgelse og/eller idømmelse fra anerkendte organisationer eller myndigheder vedrørende uprofessionel praksis, som risikerer at bringe anerkendelsen af erhvervet eller PP i fare.

Ansvarlig omsorg

Anvendelsen af PP fremmer trivsel. For at opnå dette mål, bør PPP'ere der vedtager dette princip, demonstrere en aktiv omsorg for at dem de arbejder med trives, og anerkender samtidigt de sociale og institutionelle konstruktioner, der former deres rolle som PPP'ere. De har et ansvar for at beskytte trivslen hos dem de arbejder med. De anerkender, at enkeltpersoner, familier, grupper eller lokalsamfund kan være i en sårbar position. De anerkender også deres ekspertises grænser (inklusive uvidenhed) og henviser til andre specialister, når det er nødvendigt, såvel som de påtager sig ansvaret og korrigerer enhver skade, der måtte opstå som et resultat af deres virke. PPP'ere forventes også at have en aktiv og løbende interesse i empirisk og teoretisk udvikling inden for deres felt, hvilket sikrer, at de opretholder ajourført viden om evidensgrundlaget for de PPI'er, de implementerer.

Respekt for folks rettigheder og værdighed

I overensstemmelse med FN's menneskerettigheder, medfører respekt for menneskers værdighed og deres rettigheder at: alle mennesker er værdsat i deres egen ret, deres rettigheder anerkendes og respekteres og de ydes værdighed som en del af en fælles medmenneskelighed. De praktiserende, der vedtager dette princip, udviser en respekt, der kræver følsomhed over for kulturel og social mangfoldighed. Dette inkluderer anerkendelse af forskelle mellem personer, der relaterer sig til kultur, nationalitet, etnicitet, farve, race, religion, køn,

ægteskabelig status, seksuel orientering, fysiske eller mentale evner, alder, socioøkonomisk status og/eller andre personlige egenskaber, tilstande eller status. Sådanne forskelle er en integreret del af personen og bør respekteres som sådan.

Troværdighed

At være troværdig indebærer at ære den tillid, der udvises den praktiserende. Troværdighed betragtes som grundlæggende for såvel forståelse som løsning af etiske spørgsmål.

Praktiserende, der vedtager dette princip:

- handler i overensstemmelse med den tillid, der bliver udvist dem;
- stræber efter at sikre, at deres kunders forventninger har rimelige udsigter til at blive opfyldt;
- overholder deres aftaler og løfter;
- betragter fortrolighed som en forpligtelse, der stammer fra klientens tillid;
- sikrer mod enhver videregivelse af fortrolige oplysninger om klienter til ethvert formål, andet end det som de oprindeligt blev videregivet til - med undtagelse af obligatorisk videregivelse (f.eks. hvis en lov i ens jurisdiktion kræver sådan videregivelse).

Retfærdighed

Retfærdighed involverer en fair og upartisk behandling af alle klienter. Princippet om retfærdighed kræver, at praktiserende, der vedtager dette princip, er retfærdige over for alle klienter og respekterer deres menneskerettigheder og værdighed. Det henleder opmærksomheden på samvittighedsfuldt at overveje eventuelle juridiske krav og forpligtelser og forblive opmærksom på potentielle konflikter mellem juridiske og etiske forpligtelser. Retfærdighed i distributionen af ydelser kræver evnen til at bestemme upartisk levering af service ydelser til klienterne og fordelingen af disse imellem klienter. En forpligtelse til retfærdighed indbefatter også evnen til at værdsætte menneskers forskellighed og at være forpligtet til ligestilling af muligheder og udfald og til at undgå forskelsbehandling af mennesker eller grupper baseret på deres personlige eller sociale egenskaber. Med andre ord indbefatter retfærdighed, at illoyal diskrimination, der er baseret på bestemte egenskaber (f.eks. køn eller alder), ikke sker. Den praktiserende har en pligt til at stræbe efter en retfærdig levering af tjenester, der er tilgængelig og tilpasset potentielle kunders behov.

Autonomi

Autonomi indebærer respekt for klientens ret til selvbestemmelse. Dette princip understreger vigtigheden af at bidrage til en klients udvikling af evnen til selvbestemmelse i alle aspekter af livet. Princippet om autonomi modstrider manipulation af klienter mod deres vilje, selv for gavnlige sociale formål. Praktiserende, der respekterer deres klienters autonomi:

- sikrer nøjagtighed i enhver markedsføring eller information forud for leverede ydelser;
- søger uforbeholden og tilstrækkeligt informeret samtykke under hele bekendtskabet;
- understreger værdien af frivillig deltagelse i de tilbudte ydelser;
- engagerer sig i eksplicit aftale eller kontrakt forud for enhver forpligtelse fra klientens side og reviderer/gennemgår betingelserne i denne kontrakt under hele bekendtskabet;
- værner om privatlivets fred;

- værner om fortrolighed;
- sikrer at videregivelse af fortrolige oplysninger er betinget af samtykke fra den pågældende;
- informerer klienten på forhånd om forventede interessekonflikter eller så hurtigt som muligt efter at sådanne konflikter opstår.

Anden sektion: Anvendelse af de etiske guidelines i Praksis

Dette afsnit indeholder adskillige guidelines og eksempler på, hvordan disse kan anvendes i kontekst. Indholdet er designet til at øge eftertænkningen, samtidig med at der gives værktøjer og selvevalueringsvejledninger til at understøtte og løse etisk beslutning i praksis.

Tre vigtige overvejelser

Før en specifik PPI anvendes bør man vurdere de følgende tre vigtige faktorer, som er selve grundlaget for *best practice* (Barlow, Allen & Choate, 2004)

1. Er den valgte PPI et passende match til situationen? Dette kan undersøges ved at gennemgå relevant litteratur eller publicerede undersøgelser fra pålidelige kilder. F.eks., før der anvendes en PPI for taknemlighed, bør det kontrolleres om der forefindes en eksisterende publiceret undersøgelse, der sandsynliggør, at denne specifikke PPI er en brugbar metode for klienten.
2. Stemmer den valgte PPI overens med klientens nuværende behov?
3. Hvordan vurderes effektiviteten af en PPI? Med andre ord, hvilket resultat skal der foreligge for at vurdere effektiviteten af PPI'en.

Etisk beslutningstagning

Det er nemmere at tage en etisk beslutning, hvis man: har tilstrækkelig viden om disse etiske guidelines samt guidelines for det tilknyttede erhverv, er bevidst om andres syn på korrekt etisk opførelse og anvender ens personlige styrker i beslutningsprocessen.

Viden: Vi forventer, at de primære brugere af disse guidelines – nemlig PPP'ere med tilstrækkelig uddannelse, træning, og erfaring inden for praktiserende psykologi eller beslægtede områder – er bekendt med og kan beskrive disse og andre etiske guidelines, som vedrører deres erhverv og deres profession og professionelle virke. De fleste jurisdiktioner understreger at den praktiserende skal være bekendt med de relevante regler, standarder, forskrifter, vedtægter og procedurer.

Adfærd: Etisk adfærd, især når man leverer PPI'er, kan ikke blot komme fra kognitiv viden. Etisk adfærd bør være tæt forbundet med den kollektive adfærd og praksis. Kan du identificere de personer, der er rollemodeller, når det kommer til etisk praksis, indenfor dit faglige netværk? Selvom dine kolleger måske ikke eksplicit fremhæver korrekt praksis, muligvis på grund af deres beskedenhed, opfordres du til at forespørge hos kolleger eller netværk (regionalt såvel som international organisation), hvordan de overholder de etiske standarder på området.

At føre en logbog over god praksis, hvor der indsamles eksempler på gode cases er nyttigt for at reflektere over egen formåen. Tilstrækkelig indsamling af denne slags viden, vil føre til udmærkelse? Det ville være ideelt, hvis den praktiserende indgik i et netværk, hvor denne og andre praktiserende havde mulighed for at dele erfaringer.

Anvendelse af styrker i etisk beslutningstagning: Når der skal tages en etisk beslutning, kan brugen af personlige styrker være nyttige på flere forskellige måder. F.eks., kan det være behjælpeligt i forhold til etisk beslutningstagning at identificere styrkebaserede rollemodeller. Find en kollega, der repræsenterer et godt eksempel på en rollemodel for etisk adfærd. Reflekter over hvordan denne kollega håndterede et specifikt etisk dilemma, en situation eller mere generelt,

hvilke specifikke styrker denne kollega anvender i den daglige interaktion med andre kolleger og klienter, som er værd at efterligne og som vil hjælpe i beslutningsprocessen.

Arbejdshensyn

Der er forskellige overvejelser, der både kan have øjeblikkelige og vigtige etiske konsekvenser, som man skal være opmærksom på i samarbejde med klienter. Især er det relevant at overveje: Ændringer hos klienten, ændringer i det miljø hvor PPP'ere og klienter befinder sig, den nuværende følelsesmæssige tilstand og niveau for trivsel hos klienterne og PPP'eren, klientens tendens til at være undgående, magtforskelle i forholdet, styrker brugt for meget, praktisk visdom, en erklæring om uddannelse og kompetence og vigtigheden af forskellige kulturelle sammenhænge. Overvejelser af disse aspekter kan hjælpe med at begrænse, forudse eller forhindre nogle utilsigtede og ubehagelige konsekvenser.

Ændringer hos klienterne

Når der leveres psykologisk services, er det vigtigt at iagttage den psykologiske trivsel hos klienterne, gennem hele behandlingen eller interventionen. Nogle klienters tilstand forværres på trods af en effektiv PPI. Symptomerne kan forværres af forskellige årsager, hvilket gør klienterne sårbare. Det er muligt at klienterne ikke deler disse informationer med den praktiserende, muligvis fordi de føler skam, er bange, eller bekymret for at skuffe den praktiserende, som arbejder på at øge deres trivsel. Det eksplicitte fokus i en PPI er ofte ikke en forbedring af symptomer, men snarere en promovning af trivsel. Observering af klientens skiftende livssituation er vigtigt, da PPI'en bør justeres derefter. For eksempel, hvis klienten oplever et sammenbrud eller mister sit job er det vigtigt at den praktiserende kan håndtere disse ændringer og evaluere den indvirkning det har på klienten. Den praktiserende skal være parat til at suspendere en igangværende PPI og justere fremgangsmåden til det behov klienten har her og nu eller henvise til en anden professionel, hvis det er nødvendigt. Hvis dette undlades, risikeres det at have negativ indflydelse på forholdet mellem klient og den praktiserende, som ikke kan genoprettes.

Ændringer i nærmiljøet

Udover at vurdere om klienterne oplever forandringer, er det vigtigt at vurdere om der er forandringer i det nærmiljø hvori både klienterne og den praktiserende befinder sig. F.eks. en PPP der også har en klinisk uddannelse som baggrund. Nutidens moderne kliniske praktiserende arbejder i meget komplekse, effektive og pressede miljøer, der er præget af udfordringer såsom mangel på evidensbaserede behandlingsprogrammer, mangel på kulturel kompetence og klientens kroniske og komplekse behov som påvirker flere af lives domæner. I betragtning af disse udfordringer bør man overveje klienter der:

- Muligvis har mistet deres job eller vigtige kontrakter, eller som er blevet overset i forbindelse med en fortjent forfremmelse med eneste begrundelse at de ikke passede ind i teamet;
- Muligvis kan være diagnosticeret med en alvorlig sygdom;
- Har været udsat for forræderi eller anden form for uretfærdig behandling fra deres partners side;
- Har oplevet en hændelse af forskelsbehandling;
- Har været udsat for en miljøkatastrofe såsom oversvømmelse eller brand, eller et globalt problem såsom hungersnød.

Det er væsentligt at overveje hvordan disse udfordringer kan påvirke klienten og hvilken indflydelse det har på behandlingen. Overstående cases, repræsenterer en række forskellige spørgsmål, der skal overvejes og behandles på forskellig vis, alt sammen imens regler og standarder for det erhverv som personen er i, overholdes. Derfor er det vigtigt at den praktiserende kender klienten og kender dennes miljø og dennes nylige eller aktuelle ændringer i dennes omstændigheder, når der tilbydes en PPI. Den praktiserende bør også være opmærksom på udfordringerne i deres eget arbejdsmiljø. Dette kan omfatte ændringer i administrationen, som muligvis medfører ændringer i den metode hvorpå klienterne serviceres, for eksempel kan en ny direktør godkende eller modsætte sig specifikke PPI'er eller muligvis foretrække en anden behandlingsmetode (f.eks. Neuro-Linguistic Programming, mindfulness baserede metoder/terapier, Acceptance Commitment Therapy). Ændringerne kan have direkte eller indirekte indflydelse på udøvelsen af PPI'en, inkluderet herunder også set fra et etisk perspektiv.

Aktuel følelsesmæssig tilstand og trivsels niveau

Når PPI'en tilbydes, er det vigtigt at vurdere om der er ændringer i klienternes og deres nuværende følelsesmæssige tilstand og trivsels niveau. Det er vigtigt at PPP praktiserer indenfor deres ekspertise og uddannelse. For klienter, der har problemer relateret til psykopatologi (dvs. depression, angst, traumer) bør PPP'eren henvise til en passende kvalificeret og erfaren professionel. Hvis sådanne problemer ikke er tilstede i begyndelsen af relationen bør PPP'eren være opmærksom på, at sådanne problemer kan komme frem, mens klienten er engageret i en PPI og være klar til at henvise til en tilstrækkelig kvalificeret professionel. Det ville være ideelt, hvis den praktiserende har snakket med klienten og konsulteret med kolleger og relevante eksperter for at finde ud af, hvilket tidsmæssigt aspekt kan være passende for at fortsætte med PPI i et sådant tilfælde.

Undgåelse

Et af de mest almindelige adfærdsmønstre som mennesker bruger til at tackle negative følelser er undgåelse. Et sundt mentalt/psykologisk liv indebærer at være opmærksom og at tilpasse sig det fulde følelsesmæssige spektrum. Nogle klienter efterspørger PPI for muligvis at undgå dybere negative følelser på grund af ubehag, og de søger PPI'er med håbet om at de negative følelser forsvinder eller bliver holdt i skak. Eksempler på kilder til negative følelser omfatter minder omkring et forlist parforhold eller bitter skilsmisse, forræderi fra en betroet ven, kränkelsen over at være offer for forskelsbehandling og at blive uretfærdigt behandlet af en person eller institution på en fordomsfuld måde. En måde at vurdere, om der er tale om undgåelse er at være opmærksom på negative følelser, der kan opstå i en samtale, på trods af at det ikke er disse følelser der snakkes om (dvs. følelser, som vedvarende forstyrrer klienten og alligevel ikke diskuteres bevidst).

Ifølge ny forskning er der et stigende bevis for, at positive følelser og karakter styrker kan forbedre og udbedre negative tilstande (Rashid & Seligman, 2018), dette er kun tilfældet, hvis de negative tilstande er integreret i behandlinger på en meningsfyldt måde. Hvis stærke negative følelser er undgået af klienten eller den praktiserende kan effektiviteten af behandlinger bliver kompromitteret.

Magtforskelle

Et af de kendetegn, der er ved en interaktion mellem en praktiserende og en klient, er den magtdynamik der er forbundet med forholdet og især magtforskellen. Terapeuter, rådgivere,

socialrådgivere og andre indenfor dette fagområde er normalt opmærksomme på denne forskel. Derfor, arbejder de efter at skabe et sikkert, ikke fordømmende, fortroligt og tillidsfuldt miljø, hvor klienterne ikke føler sig som passive deltagere af en ordineret behandling. Ikke desto mindre, er det naturligt forekommende at den praktiserende uundgåeligt opfattes som en ekspert. Klienten har tendens til at se op til dem, der er udstyret med avanceret viden, træning og erfaring med levering af PPI'er. Derfor vil der altid være en magtforskel tilstede. Den praktiserende skal være opmærksom på denne forskel og skal undgå situationer, hvor klienten eller den praktiserende skal træffe en beslutning, der muligvis bliver påvirket af denne magtforskel.

Overforbrug af styrker

Brugen af styrker for meget eller for lidt kan forværre eksisterende udfordringer. F.eks. i forskellige coaching sammenhænge, hvis det antydes at klienten har forsigtighed som karakterstyrke, kan det medføre at nogle bliver endnu mere ængstelige eller ubeslutsomme. Klienter der praktiserer styrken tilgivelse uden at overveje, hvornår og hvem de tilgiver, kan komme til at overse lovovertrædelser, som kan skade andre, hvis det forbliver uudforsket. Klienter der har et overforbrug af styrken kreativitet kan finde det udfordrende at overholde normer og regler, der fremmer retfærdighed og lige muligheder. Klienter der værdsætter at træffe retfærdige beslutninger på deres arbejdsplads, kan have svært ved at forene modsatte realiteter, der eksisterer indenfor samme område (f.eks. forstå hvordan en veluddannet og velinformeret person kan tage ufornuftige beslutninger).

Praktisk visdom

Den praktiserende har brug for, hvad filosofen Aristoteles kaldte "Phronesis" det vil sige praktisk visdom ved anvendelse af disse guidelines. Overvej f.eks. en praktiserende der arbejder med en højtstående leder, hvor der er etableret et fremragende forhold og hvor der har været god fremdrift i deres arbejde. Det kommer den praktiserende for øre at den højtstående leder er involveret i uetisk opførsel. Bør den praktiserende bevare det gode forhold eller konfrontere personen og risikere forholdet? Et enkelt sæt guidelines er muligvis ikke tilstrækkeligt. Den praktiserende bør fortolke situationen og se på de modstridende motiver. I sådanne tilfælde, kan praktisk visdom baseres på oparbejdede erfaringer og gode relationer med kolleger, der kan rådgive og hjælpe med etiske ræsonnementer.

Vedligeholdelse af resiliens og buffer mod udbrændthed

Et antal PP-konstruktioner kan virke som buffer mod udbrændthed for den praktiserende. Positive følelser (f.eks. håb, sindsro, glæde, interesse og ærefrygt) kan udvide en praktiserendes opmærksomhed, kognitive og adfærdsmæssige ressourcer, som kan fungere som en buffer mod sårbarhed, såsom symptomer på udbrændthed (f.eks. følelsesmæssig udmattelse). Personlig praksis såsom mindfulness kan også hjælpe i den forbindelse. Interpersonelle styrker (f.eks. social intelligens, venlighed, kærlighed, humor, fornemmelse af formål og mening, samt teamwork) kan hjælpe med at tackle udfordringer som depersonalisering (en tilstand, hvor ens tanker og følelser synes at være uvirkelige og ikke tilhøre en selv). Ligeledes kan en følelse af formål og mening restituere en personlig følelse af depersonalisering.

Erklæring af uddannelse og kompetencer

Den praktiserende bør angive grænserne for deres kompetencer med hensyn til specifikke psykologiske tilstande og grupper (f.eks. arbejde med børn, andre kulturer, gruppe arbejde) og specifikke PPI'er. F.eks. en praktiserende har erfaring med at vurdere styrker hos voksne, men

ikke med at vurdere børn og unges styrker. Derudover, som sessionerne fortsætter, kan samtalerne falde på områder, hvor den praktiserende er ikke er særlig erfaren eller kvalificeret. For eksempel, en praktiserende der har erfaring og er kvalificeret til at arbejde med børn og unge samt voksne, er muligvis ikke kvalificeret til at arbejde med en familiesituation, hvor det i en sådan situation er nødvendigt med yderligere støtte eller en henvisning til en anden kollega med de rette kvalifikationer.

Derudover, bør den praktiserende angive deres uddannelses og relevante erfaringer, hvorpå deres praksis er baseret. F.eks., en praktiserende afslutter et seks måneders certifikat, som inkluderer en uges ansigt-til-ansigt interaktion, hvor resten af kurset er afsluttet online. Certifikatet er ikke anerkendt af den kommunale, regionale eller statslige licensudstedende myndighed. På den praktiserendes hjemmeside er det oplyst at han/hun er certificeret positiv psykologi praktiserende. Den praktiserende har ingen andre professionelle kvalifikationer. Er det etisk? Det er vigtigt at informere dine klienter eksplicit omkring dine kvalifikationer, omfang og professionelle grænser for din faglige uddannelse, praksis og legitimation udover din arbejdstitel.

Værdsættelse af betydningen af den kulturelle kontekst

Etiske beslutninger bør ikke kun være baseret på bevidsthed, viden eller kognitiv forståelse. Beslutninger skal også afspejle den bedst tilgængelige og relevante evidens og omstændighederne i konteksten. Kulturel kontekst er kritisk ved levering af PPI'er fordi konceptualisering af, hvad der er normalt, godt eller adaptivt, er formet af de værdier, der antages som værende ønskværdige i den kulturelle og sociale kontekst, hvori bekymringen eller dilemmaet er præsenteret.

Derudover er kulturelle og sociale normer forskellige i hvordan specifikke følelser anerkendes, udtrykkes eller forstærkes. Derfor er det vigtigt at guidelines for etisk praksis med PPI er forankret i evidens. De etiske guidelines beskrevet her er brede nok til at omfavne den kulturelle kontekst, men er alligevel tilstrækkelig tilpasset til at imødekomme individuelle forskelle og behov.

Integration af evidens, som inkluderer kulturelle og individuelle faktorer, er måske både let og tilgængelig. Skønt en sådan integration muligvis ikke giver et etisk perfekt resultat, proces eller udfald, når den individuelle stræber mod etisk perfektion, hjælper den kollektive visdom dem med at navigere i de sager de måtte møde. Nye ideer opstår, nye veje bliver lagt og med tiden opnås ekspertise. Strukturen i disse guidelines er afgørende for forankringen af en persons tænkemåde og handling. Formålet med disse guidelines er derfor også at evaluere i hvilket omfang ens handlinger er nært eller fjernliggende fra etisk ekspertise.

Løsning af etiske dilemmaer – En trinvis vejledning

Selvom det er umuligt at være helt immun overfor potentielle etiske dilemmaer, vil de følgende trin, bredt tilpasset fra *"Etik i psykologi"* (Koocher & Keith-Spiegel, 1998) samt andre kilder, kunne hjælpe den praktiserende med at træffe fornuftige etiske beslutninger.

- Udfør dit arbejde i overensstemmelse med alle de vedtægter, forordninger og standarder for erhvervsmæssig praksis, handlemåde og guidelines, som er fastlagt af det respektive licensudstedende agentur for din jurisdiktion. Disse informationer vil hjælpe den praktiserende med at navigere i etiske dilemmaer.
- Udvikl en nøjagtig opfattelse af, hvordan den samme begivenhed kan differentiere fra person til person. Konsultér med en betroet og uvildig person om hvorvidt sagen kan give etiske dilemmaer og alvorlige konsekvenser. Diskutér med kolleger for at se om det, du opfatter som en etisk overtrædelse, kun er dårlig professionel etikette eller en situation der er skadelig for individet eller offentligheden.
- Gennemgå allerede offentliggjorte og relevante guidelines, regler og standarder. Sørg for, at du fortolker disse nøjagtigt og søg råd om nødvendigt. Skriftlige guidelines er undertiden abstrakte, ikke præcise og med rigelig plads til subjektiv fortolkning.
- Saml alle de relevante og bedste oplysninger du kan. Identificér eksisterende mangler i information og dokumentér fakta og bekymringer.
- Integrér alle oplysninger i din refleksionsproces og konsultér med en person, der er velinformeret, fordomsfri og ikke bange for at påpege den praktiserendes potentielle mangler
- Evaluér, hvordan de seks etiske principper i denne guideline kan anvendes (dvs. nytte/ikke-skadelig, ansvarlig omsorg, respekt for folks rettigheder og værdighed, pålidelighed, retfærdighed, autonomi). For eksempel evaluér de rettigheder, ansvar og sårbarhed der er, for alle involverede.
- Brainstorm flere løsninger og vurder hver enkelt så objektivt som muligt.
- Overvej hvilke karakterstyrker der kan hjælpe dig med at træffe den rigtige etiske beslutning. Kræver det at du anvender din dybere følelse af retfærdighed, ærlighed eller venlighed? Måske skal dit mod anvendes for at motivere dig til at "gøre det rigtige"? Husk, at etiske beslutninger kræver anvendelse af flere karakterstyrker, der bruges optimalt og i kombination, ikke kun en isoleret styrke eller en styrke der er "brugt meget" (Niemic, 2018).
- Visualisér resultatet af din handling eller din passivitet.
- Før beslutningen tages, overvej da, hvilken indflydelse det vil have på dig og alle andre involverede parter og hvad de systematiske konsekvenser er. Overvej også hvilken form for support du muligvis skal have for at gennemføre din beslutning.
- Omsæt din beslutning til konkrete handlinger, som afspejler med hvilken ånd din beslutning er truffet. En række handlinger giver udtryk for din beslutning. Vælg de handlinger, der udtrykker din beslutning nøjagtigt og bestemt, som er målbare, forbundet med det ønskede udfald og som forårsager mindst muligt besvær eller skade også for dem som ikke er direkte involveret.

Guide til selv evaluering

Det følgende afsnit skitserer spørgsmål, som den praktiserende kan bruge til refleksion over etiske dilemmaer for at understøtte den bedste praksis.

PPI FIT: Først og fremmest, bør beslutningen om brugen af en specifik PPI (f.eks. taknemmeligheds dagbog, brug af specifikke styrker, øvelser for tilgivelse) være baseret på det bedste evidensgrundlag som foreligger. Er det en passende metode for klienten, baseret på dennes problematikker, omstændigheder og motivation for behandling?

PPI timing: Hvilke overvejelser bør du gøre dig, før du beslutter om en PPI er passende: 1) Ved starten af forløbet? 2) imens PPI allerede er påbegyndt? Under hvilke betingelser vil du overveje en sideløbende eller alternativ service eller behandling?

Bevidsthed om ens egen mentale sundhed: Hvor bevidst er du om din egen mentale sundhed? At være den praktiserende *part* gør dig ikke immun overfor at opleve symptomer på mental sygdom, der potentielt bevæger sig hen imod det kliniske område. Hvilke trin eller handlinger udfører du rutinemæssigt for at tage dig af din egen mentale sundhed, så du kan betjene dine klienter optimalt? Hvilke barrierer, såsom manglende tid og ressourcer, at føle eller tro du har det helt fint, står du overfor når du skal tage dig af dig selv? Har du adgang til passende og relevante fagfolk, der kan tage sig af din mentale sundhed?

Obligatorisk rapportering: Hvordan har du det med at skulle gribe ind overfor en klient, der muligvis reagerer godt på PPI'en, men som ønsker fortrolighed og utilsigtet rapporterer om en hændelse (nyere eller tidligere) eller en vedvarende situation, som f.eks. involverer mishandling eller seksuelt misbrug af børn eller ældre eller en forestående trussel mod en persons sikkerhed? Hvis du ikke praktiserer under et bestemt kodeks eller guidelines ved en professionel sammenslutning, har du da et lovmæssigt krav om at indrapportere?

Overdrivelse og generalisering: Du møder nogen på en konference, der foregiver at være passioneret omkring PPI'er og inviterer dig til at deltage i en workshop, de tilbyder. Du deltager i workshoppen, der er bygget på et par undersøgelser, du kender ganske godt. Resultaterne, anvendelsen og generaliseringen af disse undersøgelser bliver dog præsenteret men på en overdreven måde. De fleste deltagere finder præsentationen "transformativ" og giver udtryk for at tro på disse fund. Hvad vil du gøre? Kan du bruge trinene fra afsnittet - "løsning af etiske dilemmaer" til at vejlede dig selv til en ageren i en sådan situation?

Afsnit tre: Case eksempler på etisk praksis

De følgende cases er eksempler, der potentielt kan opstå i praksis og som har en etisk komponent, der er relevant for principperne i disse etiske guidelines⁶.

Case eksempel 1: Kulturel - anvendelse af PPI'er med kulturel sensitivitet

Etiske beslutninger skal afspejle de bedst tilgængelige beviser under omstændighederne i den kulturelle kontekst. Overvej følgende situation.

Suzanne er en australsk praktiserende, der arbejder med en kvindelig klient med østasiatisk kulturel baggrund. Klienten ønsker at forbedre sig selv og at bevare relationen til sin familie. Suzanne vælger at bruge øvelsen "Best Possible Self". Suzanne følger alle trin for at guide klienten gennem øvelsen. På trods af, at klienten på en eller anden måde har gjort betydelige fremskridt af sig selv, fortæller klienten at relationen til familien er blevet forværret. Derfor er der ingen signifikante forbedringer af klientens trivsel ved gentagne målinger.

En vigtig implikation i denne situation er at overveje begrebet *selv*, der kan variere fra kultur til kultur. Suzanne følger et begreb om selvudvikling, der ofte er forbundet med vesten, som omfatter personlig udvikling og som tager nye og stort set individuelle initiativer. Modsat, har selvudvikling i østlige (og i de fleste ikke-vestlige) kulturer relativt mere vægt på at investere i forhold, forbedre social interaktion og bidrage til at bevare familiens, gruppens og stammens traditioner. På trods af stigende kulturel mangfoldighed i de fleste metropoler, er der stadig mange kulturelle forskelle. En vigtig implikation af disse forskelle er, at klienten i denne situation kunne drage fordel af at forstå hvordan hun kan bruge sine karakterstyrker til gavn for hendes familie eller til at få en dybere forbindelse til dem. Suzanne kunne bruge karakterstyrke interventionerne fra "Turn Your Strengths Other-Oriented" eller "Character Strengths Appreciation" (Niemiec, 2018), hvor formålet for hendes klient er, at lære, at værdsætte familiemedlemmer for deres bedste kvaliteter. Dette opnås ved at bruge hendes egne foretrukne styrker, til at opbygge relationer, der gavner den anden og prioriterer en måde at genkende og værdsætte hinanden på.

Det kan også være tilfældet, at selvudvikling, der er støttet af dem som har betydning, kan medføre en dybere og vedvarende forøgelse af trivsel. I en kultur hvor man er afhængig af hinanden, vil selvudvikling imidlertid involvere nære familiemedlemmer og dermed kræver det også en mere kompleks interaktion over en længere periode. I modsætning hertil, kan øvelsen *Best Possible Self*, der fokuserer på at forbedre individuelle styrker eller tage nye initiativer, kræve en relativt kortere tidsperiode. Derfor er det bydende nødvendigt, at PPP'eren overvejer, hvordan deres øvelser bedst kan tilpasses kulturelt.

Følgende etiske aspekter er eksempler, der er relevante for ovenstående case:

- Ansvarlig pleje – PPP'eren er nødt til at forsøge at yde omsorg for klienten på en måde der tager højde for klientens specifikke situation og baggrund.
- Nytte/ ikke-skadelig – PPP'eren er forpligtet til ikke at gøre nogen skade.

⁶ Vi er taknemlige for materiale til eksemplerne som er leveret af case 1&3 – Tyyab Rashid, case 2: Annalise Roache, case 4 – Stewart Donaldson, Case 5 – Matthew Iasiello og Case 6 * Denise Quinlan

- Respekt for folks rettigheder og værdighed. PPP'eren har et ansvar for at være sensitiv overfor tværkulturelle dynamikker og respektere klients nuværende perspektiv og behov.

Case eksempel 2: Coaching – Coaching af klienter der er under forandrende omstændigheder

Etiske dilemmaer kan forekomme uventet og kræve en justering i den service, der ydes. Overvej følgende situation.

Amanda kom til coaching, fordi hun følte en mangel på retning og mening i livet. Tidligere havde hun lagt meget vægt på fremskridt i sin karriere, men følte nu, at hun var nødt til at lede efter en mere afbalanceret tilgang til livet. Derudover følte hun sig trist og nedtrykt, fordi hun ikke havde opnået mere i livet (udover at gøre karriere). Under den indledende samtale identificerede Amanda flere domæner, hun gerne ville fokusere på, det omfattede økonomistyring (til støtte af boligkøb), personlig udvikling og øget tid til sjov og socialt liv. Hun nævnte, at hendes nuværende job var udfordrende, og at hun ville forsøge at foretage en ændring i fremtiden, men at dette ikke skulle være det aktuelle fokus for coachingforløbet. Coachingen forløb fint og i de første to sessioner, hvor målene blev udformet og handlingsplanen blev afklaret, blev der gjort fremskridt i den retning, som hun havde angivet som værende vigtig. I begyndelsen af den fjerde session erklærede Amanda imidlertid, at hendes arbejdssituation pludselig var forværret, hun havde fratrukket sin stilling og allerede fundet et nyt job. Fratrædelsen var ikke blevet modtaget positivt, Amanda følte sig ikke godt tilpas og var meget følelsesladet på sin arbejdsplads, hvor hun stadig havde fire uger tilbage at arbejde i. Hun indikerede at hun følte sig påvirket af sin chefs reaktion på hendes fratrædelse, hvilket bragte minder op om lignede følelsesmæssige konfrontationer fra hendes ungdom.

På grund af forøgelsen af Amandas stressfaktorer, er det på dette tidspunkt bydende nødvendigt for coachen, at bevare sin styrke for selvregulering og ikke komme med et impulsivt råd. Derfra kan coachen bruge styrken nysgerrighed for at tjekke, hvordan Amanda gerne vil agere i den nærmeste fremtid, og være åben for at skifte fokus i sessionen. Det ville også være vigtigt at forstå baggrunden for Amandas følelsesmæssige reaktion, for at afgøre om coaching er en sikker og passende proces til hendes aktuelle behov. Selvom coachen muligvis har indgået en kontrakt med Amanda for et bestemt antal sessioner, skal ændringer i klientens situation være bestemmende for den rette vej frem.

Følgende etiske aspekter er eksempler, der er relevante for ovenstående sag:

- Ansvarlig pleje – Coachen har et primært ansvar for at bruge venlighed og retfærdighed for at værne om Amandas trivsel samt anerkende grænserne for egen ekspertise.
- Autonomi – Inden for aftalerammen kan coachen fokusere på at udvikle Amandas evne til at være selvstyrende i alle aspekter af livet og derudover igennem hele forløbet gennemgå og revidere betingelserne i deres indgåede kontrakt.
- Nytte/ikke-skadelig – coachen, der handler i Amandas bedste interesse og baseret på professionel vurdering, skal være opmærksom på udelukkende at arbejde inden for deres kompetencegrænser og levere ydelser på grundlag af tilstrækkelig træning og erfaring.

Case eksempel 3: Klinisk – arbejde med traumer

For de fleste individer, der oplever traumer, kan arbejdet med en PPI blive overvældende på mange måder set fra et kulturelt og nuanceret perspektiv. De kan udvikle mekanismer til at undgå at tænke, huske eller opføre sig på måder, der kan være relateret til deres traumer. Når PPI'er tilbydes, er det vigtigt at vurdere sådanne traumer (uanset om de er historiske og/eller aktuelle). Uden at minimere eller afvise det, bør den praktiserende gribe ind, hvis de har ekspertise til det og hvis ikke så foretage en henvisning til den rette. Den praktiserende skal tale med klienten og diskutere med kolleger og relevante eksperter for at undersøge, hvad den passende timing kan være for at fortsætte med PPI'en i et sådant tilfælde. Overvej følgende situation.

Salma, 21, har en lang historie bag sig med oplevelser af fysiske, følelsesmæssige og seksuelle overgreb. Hun søger hjælp for sine vedvarende følelser af depression. Hun forventer, at terapeuten eksplicit ville spørge om de traumatiske begivenheder i sit liv. I stedet får hun et kort spørgeskema, som ikke inkluderer spørgsmål om aktuelle eller tidligere traumer. Under selve rådgivningssessionerne finder Salma, at hun ikke kan lide rådgiveren og vælger ikke at afsløre detaljerne i sit traume. Behandlingen forbliver således overfladisk effektiv, og hun ordineres en ny behandlingsrunde inden for seks måneder.

Som ovenstående case viser, er det vigtigt eksplicit at spørge til traumer (skønt det kræver stor følsomhed og muligvis også klinisk træning). Afhængigt af rapporten, vil nogle klienter eksplicit stille spørgsmål, søge råd, forslag og strategier til at kunne magte situationen eller accepterede ressourcer indenfor klientens kultur. Det er vigtigt at den praktiserende, imens PPI'en gennemføres og detaljer om nye eller gamle traumer potentielt dukker op, reagerer på en måde, der imødekommer klientens behov. Først og fremmest skal den praktiserende være tilstrækkelig kvalificeret, trænet og erfaren til at håndtere situationen. Den praktiserende bør regelmæssigt bruge styrkerne ydmyghed og fornuft/forsigtighed ved regelmæssigt at kontrollere, om de skal fortsætte med at levere deres service, eller omvendt, hvis klienten ville have det bedre med en anden, der har mere specifik ekspertise i at levere de råd, færdigheder og strategier, som nogle klienter har brug for eller efterspørger.

Følgende etiske aspekter er eksempler, der er relevante for ovenstående case:

- Ansvarlig pleje – PPP'eren har et ansvar for at værne om Salma på en måde, der tager hensyn til de særlige forhold i hendes situation og baggrund.
- Nytte/ ikke-skadelig – PPP'eren har både et ansvar for ikke at påføre yderligere skade på Salma samt et ansvar for at fremme hendes trivsel.

Case eksempel 4: Organisatorisk – pres på forkert gengivelse af data

Mange positive arbejds- og organisations-interventioner evalueres for at bestemme deres effektivitet. Etiske dilemmaer kan forekomme uventet, når klienter ikke accepterer resultatet og kan presse den praktiserende til at udelade eller gengive forkert evaluerings data. Overvej følgende situation og bemærk, hvordan en række karakterstyrker er underudnyttet, herunder ærlighed/ integritet, perspektiv/visdom, lederskab og ydmyghed.

Virksomheden XYZ ansatte en PP-praktiserende til at forbedre medarbejdernes moral og præstation. I samråd med virksomhedens ledelse, besluttede hun at tilbyde et

træningsprogram for at øge medarbejdernes psykologiske overskud (håb, effektivitet, modstandsdygtighed og optimisme). Evalueringsdata viste, at medarbejderne elskede uddannelsen og ønskede mere positive psykologi træning i fremtiden. Dog viste evalueringsdata også, at der imidlertid ikke var signifikante forskelle på de målte niveauer af håb, effektivitet, modstandsdygtighed, optimisme, moral eller præstation mellem medarbejderne blandt de tilfældigt udvalgte til at deltage i uddannelsen og dem i kontrolgruppen. Ledelsen i Virksomheden XYZ var imidlertid så glade for at deres medarbejdere havde nydt uddannelsen, at de ikke ville dele de mindre gode evaluerings resultater med dem. I stedet bad de den praktiserende om at rapportere at uddannelsen var en stor succes og at mere uddannelse i samme retning ville blive stillet til rådighed i fremtiden.

Følgende etiske aspekter er eksempler, der er relevante for ovenstående case:

- Autonomi – den praktiserendes autonomi for at handle bliver her fjernet.
- Nytte/ikke-skadelig - Ydelsen indebærer en forpligtigelse til at fremme klientens trivsel og ønsket om at bedrage, som virksomhedens ledelse foreslår, er ikke i medarbejdernes interesse. Derudover kræver det, at handle nyttefuldt, at de tjenester der leveres er baseret på tilstrækkelig træning eller erfaring.
- Troværdighed – den praktiserende bliver bedt om at overdrive og generalisere effektiviteten af PPI, som ikke ærer den tillid, som de ansatte har vist den praktiserende.

Case eksempel 5: Mentoring – motivere "uvillige" deltagere i et ubalanceret forhold

Ofte er dem, der er de største modstandere over for en intervention, også dem, der kan have størst fordel. PPP'eren støder på en vanskelig situation, når de prøver at motivere eller overtale en klient til, at deltage i en intervention, uden at bruge manipulation. Overvej følgende situation.

Abbie, en sagsbehandler i et ungdomsbureau, har en klient, der nægter at deltage i PP-øvelserne i en gruppe. Lederen af interventionen har bedt Abbie om at motivere sin klient til at deltage i øvelserne og overbevise hende om fordelene ved interventionen. Abbie er enig med sin kollega i, at interventionen ville være til stor fordel for hendes klient. Abbie er bevidst om at hendes klients holdninger og adfærd ofte medfører at klienten udelukkes fra interventioner, der sandsynligvis vil være nyttige og beslutter at udfordre sin klients holdninger til deltagelse. Abbie har udviklet et tillidsfuldt mentorforhold til klienten og er uvillig til at gå på kompromis med sin egen integritet og forråde klientens tillid ved blindt "at sælge" interventionen til deltageren eller give løfter, der ikke bliver realiseret. Snarere beskriver hun løst beviserne, der understøtter interventionen, og arbejder med sin klient omkring fordele og ulemper ved at deltage. Hun stiller nysgerrige spørgsmål til sin klient om fordele og ulemper ved deltagelse i interventionen og hvordan hendes klients signaturstyrker kan bruges i gruppen. Abbie støtter derefter sin klient til at identificere strategier for at minimere omkostningerne ved deltagelse. De praktiserer lav intensitets versioner af interventionen og identificerer hendes klients brug af styrker forud for gruppedeltagelsen.

Abbie er sikker på, at hendes klient vil drage fordel af at deltage i interventionen og ønsker ikke, at hendes klient skal udelukkes fra deltagelse igen. Ligeledes ønsker hun ikke at forråde

sin klients tillid eller autonomi. Abbie vil udfordre sin klient og hjælpe med at eksponere hende for nye oplevelser, men frygter, at uetisk manipulation kan resultere i negative resultater for hendes deltager og i sidste ende skade kvaliteten af deres hårdt-vundne forhold. I stedet for at over-sælge eller overdrive fordelene ved deltagelse, arbejder Abbie på at forstå klientens holdning til interventionen, udfordre kognitive fordomme og skabe muligheder for at demonstrere fordelene ved træningen, gennem sessionen.

Følgende etiske aspekter er eksempler, der er relevante for ovenstående sag:

- Retfærdighed – PPP'eren har et ansvar for at sikre, at klienter ikke udelukket fra interventioner baseret på et bestemt særpræg.
- Troværdighed – PPP'eren bruger tillidsforholdet til klienten for at tilskynde hende til at evaluere hendes holdning og tro, men forråder ikke dennes tillid.
- Autonomi: PPP'eren respekterer deres klients vilje og tøver med at manipulere den.

Case eksempel 6: uddannelse – implementering af trivsels programmer hvor forhåbningerne er forhindret på grund af eksisterende praksis

Mange skoler ønsker at implementere trivselsprogrammer. Dette gør de af række af årsager – alt fra omsorg for de studerendes trivsel, tackling af udfordringer som mobning i skolen til styrkelse af allerede stærke tiltag. Derudover kan skolen have et trivselsprogram, der også ses som en markedsføringsmulighed og et punkt for at differentiere sig fra andre skoler. Overvej følgende situation.

En skolemedarbejder blev anmodet af rektor om at udvikle en trivselsstrategi og -plan til vedtagelse af bestyrelsen, for derefter at organisere en hurtig opfølgning af nøgleelementerne. Rektor ønskede at fortælle potentielle forældre, at deres børn ville drage fordel af eksplicit undervisning i trivsel indenfor pensum. Lærerne blev alle tildelt et ansvar for at undervise i trivsel, selvom der var meget lidt faglig udvikling af personalet på dette område. Mange medarbejdere blev stressede og følte sig uforberedte på denne undervisning såvel som den ekstra arbejdsmængde, det indebar. En konsulent blev bragt ind for at levere en halv dags faglig udviklingssession i trivsel for personalet. Nogle medarbejdere udtrykte bekymring over for konsulenten, at de var ængstelige for, at de kunne skade deres studerende, fordi de var dårligt uddannet på området. Derudover havde konsulent set skolens markedsføring, som promoverede skolens arbejde med trivsel (bland andet beskrivelse af skolens måde at støtte holistisk trivsel for personale og studerende samt opbygning af trivsel ved enhver lejlighed). Konsulenten blev opmærksom på, at skolen fortsatte med at anvende en disciplinpolitik, der undergravede forholdet mellem de studerende og personalet, samt ignorerede videnskabelige evidens for de fordele ved trivsel, der er ved restorativ praksis og tilgivelse. Den mellemlideransvarlige lærer, som stod for implementering af trivselsprogrammet, har orienteret konsulenten om disse problemer. Læreren er dog tilbageholdende med at rejse problemerne med skoleledelsen, da denne tidligere er blevet intimideret af ledelsen, under fremlæggelse af lignende bekymringer. På det pågældende tidspunkt blev der sat spørgsmålstejn ved lærerens loyalitet overfor skolen og dennes egnethed til at fortsætte som lærer blev udfordret.

Følgende etiske aspekter er eksempler, der er relevante for ovennævnte tilfælde:

- Nytte/ikke-skadelig – PPP'eren har et ansvar for ikke at utvetydigt eller ukritisk tilslutte sig en skole som er en "trivsels" skole, hvis de er opmærksomme på skolepraksis, der underminerer trivsel.
- Autonomi – Læreren skal ikke føle sig tvunget til at indtage et perspektiv eller holdning, der er i konflikt med egen dømmekraft eller værdier.

Relevante retningslinjer

Følgende guidelines (organiseret efter det specifikke arbejdsområde og i alfabetisk orden inden for området) er brugt og har hjulpet i forbindelse med udviklingen af denne praktiske guideline

Psykologisk:

- Australia – Psychology – Australian Psychological Society (APS), *Code of Ethics* (2017).
- Australia – Counselling and Psychotherapy – Psychotherapy & Counselling Federation of Australia (PACFA), *Interim Code of Ethics* (2015).
- Canada – Psychology – Canadian Psychology Association (CPA), *Canadian Code of Ethics for Psychologists* (2017).
- New Zealand – Psychology – New Zealand Psychological Society (NZPS), *Code of Ethics for Psychologists* (2012, 4th Ed).
- United Kingdom – Counselling and Psychotherapy – British Association for Counselling and Psychotherapy (BACP), *Ethical Framework for Good Practice in Counselling and Psychotherapy* (2010).
- United States of America – Psychology – American Psychological Association (APA), *Ethical Principles of Psychologists and Code of Conduct* (2017).
- United States of America – Counselling – American Counselling Association (ACA), *Code of Ethics* (2014).

Sygepleje:

- Australia – Nursing – Nursing and Midwifery Board of Australia: *Code of Ethics for Nurses* (2008).
- New Zealand – Nursing – Nursing Council of New Zealand (NCNZ), *Code of Conduct for Nursing* (2012).
- United Kingdom – Nursing – Nursing and Midwifery Council (NMC), *The Code for Nurses and Midwives* (2015).

Coaching:

- International – Coaching – The International Coach Federation (ICF): *Core Competencies and Code of Ethics* (2015).

Tak

Følgende personer, alfabetisk opført, bidrog væsentligt og leverede input af feedback til udarbejdelsen af disse guidelines:

- Associate Professor Aaron Jarden, University of Melbourne, Australia.
- Mr Andrew Alexandra, University of Melbourne, Australia.
- Annalise Roache, Auckland University of Technology, New Zealand.
- Dr Dan Weijers, University of Waikato, Hamilton, New Zealand.
- Dr Denise Quinlan, New Zealand Institute of Wellbeing and Resilience, New Zealand.
- Professor Dianne Vella-Brodrick, University of Melbourne, Australia.
- Giselle Timmerman, Positive Work, United States of America.
- Hein Zegers, European Network of Positive Psychology.
- Dr Helena Agueda Marujo Instituto Superior de Ciências Sociais e Políticas (School of Social and Political Sciences), University of Lisbon, Portugal.
- Professor James Pawelski, University of Pennsylvania, United States of America.
- Dr Jo Mitchell, The Mind Room, Melbourne, Australia.
- Dr Joel Milam, University of Southern California, USA.
- Dr Judy Moskowitz, Northwestern University Feinberg School of Medicine, United States of America.
- Associate Professor Karena Burke, Central Queensland University, Australia.
- Lisa Sansom, LVS Consulting, Canada.
- Margarita Tarragona, Positivamente, Mexico.
- Matthew Iasiello, Wellbeing and Resilience Center, SAHMRI, Australia.
- Dr Mohsen Joshanloo, Keimyung University, South Korea.
- Reb Rebele, University of Melbourne, Australia.
- Dr Rona Hart, former Director MAPP University of East London, England.
- Dr Ryan Niemiec, VIA Institute on Character.
- Scott Asalone, ASGMC Inc, USA.
- Simon Murray, Positive Education Schools Association, Australia.
- Professor Stewart Donaldson, Claremont Graduate University, United States of America.
- Sue Langley, The Langley Group, Australia.
- Dr Suzy Green, The Positivity Institute, Australia.
- Dr Tayyab Rashid, University of Toronto Scarborough, Canada.
- Dr Tim Lomas, University of East London, England.

Indledende underskrivere til de Etiske Guidelines for Positiv Psykologi-Praksis

<i>Dato for første underskrift af Guidelines</i>	<i>Underskrevet version</i>	<i>Navn og website af sammenslutningen eller organisation</i>	<i>Logo</i>
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> VIA Institute on Character http://www.viacharacter.org/www/ 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> Centre for Positive Psychology, University of Melbourne https://education.unimelb.edu.au/cpp 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> Centre for Positive Psychology, University of East London https://www.uel.ac.uk/postgraduate/msc-applied-positive-psychology-and-coaching-psychology 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> Centre for Positive Psychology, Central Queensland University https://www.cqu.edu.au/courses/study-areas/psychology,-social-work-and-community-services/postgraduate/master-of-applied-positive-psychology 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> Claremont Evaluation Center, Claremont Graduate University USA https://research.cgu.edu/claremont-evaluation-center/ 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> The Wellbeing and Resilience Centre, Adelaide, Australia https://www.wellbeingandresilience.com/ 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> The Langley Group https://langleygroup.com.au/ 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> New Zealand Institute of Wellbeing and Resilience www.nziwr.co.nz 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> Middle East Psychological Association, Division 1 Positive Psychology 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> Humanship www.humanshiplb.org 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> Iranian Positive Psychology Congress 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> Japanese Positive Health Psychology Society http://jphp.jp/ 	

19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> • New Zealand Association of Positive Psychology • https://www.positivepsychology.org.nz/ 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> • Centro de Educacion Emocional Positiva 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> • National Positive Psychology Association (NPPA) of India • http://nppassociation.org/ 	
19 / July / 2019	1.0	<ul style="list-style-type: none"> • German Society for Positive Psychology • https://www.dach-pp.eu/ 	

Forfattere

Aaron Jarden
University of Melbourne, Australia
aaron.jarden@unimelb.edu.au

Tayyab Rashid
University of Toronto Scarborough, Canada

Annalise Roache
Auckland University of Technology, New Zealand

Tim Lomas
University of East London, United Kingdom

Julie Beicker
University of East London, United Kingdom

Jannie Stricker
University of East London, United Kingdom

Publishing Timeline

Published 31 March 2020

Referencer

- Barlow, D. H., Allen, L. B., & Choate, M. L. (2004). Toward a unified treatment for emotional disorders. *Behavior Therapy, 35*(2), 205-230.
- Hone, L., Jarden, A., & Schofield, G. (2015). An evaluation of positive psychology intervention effectiveness trials using the re-aim framework: A practice-friendly review. *Journal of Positive Psychology, 10*(4), 303-322.
- Koocher, G. P. & Keith-Spiegel, P. (1998). *Ethics in psychology: Professional standards and cases*. New York, NY: Oxford University Press.
- Lomas, T., Hefferon, K., & Ivtzan, I. (2015). The LIFE model: A meta-theoretical conceptual map for applied positive psychology. *Journal of Happiness Studies, 16*(5), 1347-1364. <https://doi.org/10.1007/s10902-014-9563-y>
- McGrath, R. E. (2014). Character strengths in 75 nations: An update. *Journal of Positive Psychology, 10*(1), 1-11. <https://doi.org/10.1080/17439760.2014.888580>
- Niemiec, R. M. (2018). *Character strengths interventions: A field-guide for practitioners*. Boston: Hogrefe.
- Peterson, C., & Seligman, M. E. P. (2004). *Character strengths and virtues: A handbook and classification*. New York, NY: Oxford University Press.
- Rashid, T. & Seligman, M. E. P. (2018). *Positive psychotherapy: Clinician manual*. Oxford, England: Oxford University Press.
- Schueller, S. M., Kashdan, T. B., & Parks, A. C. (2014). Synthesizing positive psychological interventions: Suggestions for conducting and interpreting meta-analyses. *International Journal of Wellbeing, 4*(1), 91-98. <https://doi.org/10.5502/ijw.v4i1.5>
- Schwartz, S. H. (2006). *Basic human values: Theory, measurement, and applications*. Jerusalem, Israel: The Hebrew University of Jerusalem.

Videre læsning

-
- Han, H. (2014). Virtue ethics, positive psychology, and a new model of science and engineering ethics education. *Science and Engineering Ethics*, 21(2), 441-460.
- Lomas, T., & Ivtzan, I. (2016). Professionalising positive psychology: Developing guidelines for training and regulation. *International Journal of Wellbeing*, 6(3), 96-112.
- Koocher, G. P., & Keith-Spiegel, P. (2008). *Ethics in psychology and the mental health professions: Standards and cases* (3rd ed.). New York: Oxford University Press.
- Sinclair, C. (2017). Ethics in psychology: Recalling the past, acknowledging the present, and looking to the future. *Canadian Psychology*, 58(1), 20-29.
- Vella-Brodrick, D. (2014). Dovetailing ethical practice and positive psychology to promote integrity, industriousness, innovation, and impact. In A. C. Parks & S. M. Schueller (Eds.), *The Wiley Blackwell handbook of positive psychological interventions* (pp. 416-432). Chichester, England: Wiley Blackwell.